

OB
KRAJEVNEM PRAZNIKU

Delovni uspehi v Notranjih Goricah

Krajevna skupnost Notranje Gorice-Plešivica, praznuje svoj praznik 5. decembra. Na ta dan je leta 1944 odšla v partizane prva skupina domačih fantov, potem, ko je bilo pričakovati maščevalne ukrepe Italijanov zaradi miniranja železniškega mostu čez Ljubljano pri Preserju. Letošnje praznovanje označujeta dva dogodka: zaključek del pri asfaltiranju ceste, ki povezuje naselje Bluše s cesto Ljubljana-Vrhnika in odprtje obnovljene dvorane v Zadržnem domu.

Cestni odsek, ki pelje iz Notranjih Goric sko-

zi Bluše, je že dolgo vznemirjal krajan zaradi prahu in slabega vzdrževanja. V naselju je okrog 40 hiš s 150 prebivalci. Značilno zanje je, da se zavedajo moči, ki jo imajo, če složno rešujejo skupne probleme. Predlanskim so v tem času dogradili vodovodno omrežje, v veliki meri s samopriskom in z delom, letos pa so dali v promet poldrugi kilometer asfaltiranega cestišča. Za gradnjo je bilo treba zagotoviti okrog 160 starih milijonov; 80 so jih zbrali sami in s tako prepričljivo legitimacijo uveljavili prednost pri razporejanju sredstev občinske komunalne skupnosti, v krajevni skupnosti in pri Komunalni skupnosti Vrhnika, na katere območju poteka zadnji del ceste. Zaključna dela pri urejanju bankin so opravili sami s prostovoljnimi delom. Marjan Merlak in Stane Suman, ki sta imela na svojih ramah največje breme, sta dobila ob prazniku bronasti priznanji Osvobodilne fronte. Naselju se s tem uspehom odpirajo boljše razvojne možnosti: urediti je treba prometne povezave, ki jih sedaj, na pragu Ljubljane, sploh ni, ter naselje razširiti in urbanistično obdelati.

Zadržni dom v Notranjih Goricah je lansko zimo zajel požar. Največjo škodo je napravil v dvorani in zavrl sicer uspešno kulturno življenje. Ob prazniku je spet zaživel; prenovljena in izpopolnjena bo spet prispevala h kulturni rasti, predvideno pa je, da bo v njej našlo prostor za telesnovzgojne dejavnosti tudi športno društvo JAMA. Dvorana je bila obnovljena s sredstvi občinske kulturne skupnosti, krajevske skupnosti, zavarovalnice in s prostovoljnimi delom krajanov.

V tej krajevni skupnosti se vrstijo ena za drugo akcije za ureditev bivalnega okolja. Mnogo sredstev je že bilo zbrano s samopriskom in opravljeno veliko prostovoljnega dela, marsikaj pa je še nerazvito, neurejeno. Predšolski in šolski otroci se vzgajajo in izobražujejo v slabih materialnih pogojih, višje razrede morajo obiskovati v drugi krajevni skupnosti, drugod je treba iskati zdravstvene usluge, nezadostno je razvita preskrba, poštna usluga... V posameznih naseljih ni prometnih zvez, cestna zveza z Ljubljano je ovirana in nevarna zaradi dveh prehodov čez železnico z gostim prometom in slabo speljane ceste. Varnost in tudi ekonomičnost vedno gostejšega prometa, ki priteka v mesto z Bloške planote in Barja, zahteva čimprejšnjo gradnjo novega cestnega odseka med Notranjimi in Vnanjimi Goricami brez prehoda čez železniško progo.

Kljub prizadevnosti je mogoče ugotoviti, da razvoj te obrobne krajevske skupnosti zaostaja za razvojem okoliških skupnosti. Odprte so možnosti za poselitev nekaterih za kmetijstvo manj zanimivih predelov na pobočjih in ob vznožju Plešivice in za razvoj uslužnostnih dejavnosti. Težnja krajanov je, da se krajevska skupnost, razvije v skupnost, kjer bo delovni človek in občan lahko zadovoljil vse osnovne življenjske potrebe.

MARJAN TOMŠIČ

V ŠENTJOŠTU

Nov obrat Žimnice

Potem, ko je z nesebično prizadevnostjo svojih občanov dobil nov kulturni dom, je Šentjošt pri Horjulu neposredno pred koncem minulega leta slavil še eno delovno zmago. V kraju so namreč odprli nov kovinski obrat Žimnice iz Podsmreke, ki bo – kot načrtujejo – služil predvsem izdelavi kovinskih podnožij za kinofotelje.

Gradnjo obrata so v dobršni meri omogočili prav občani Šentjošta, ki so vanj vložili nad 8000 udarniških ur (z deli so začeli aprila lani), potrebna finančna sredstva in tehnično opremo pa je seveda prispevala delovna organizacija Žimnice.

Predvidoma bo v tem novem proizvodnem poslopiju Žimnice dobilo zaposlitev od dvanajst do štirinajst delavcev z območja Šentjošta, kar bo marsikateremu občanu tega kraja omogočilo kar najlažjo pot do zaposlitve, za samo delovno organizacijo Žimnice pa bo novi obrat vsakakor pomenil koristno zamenjavo z zasebnimi kooperanti, s pomočjo katerih je izdelovala tovrstne izdelke do zdaj.

Otvoritev novega obrata je prav tako sovpadala tudi s 30-letnico delovnja Žimnice, ki jo je le-ta praznovala pred letom dni.

BRANKO VRHOVEC

Slavnost- no v Tomišlju

Dvaindvajsetega decembra, natanko pred 38 leti, je v bližini Tomišlja padel pod okupatorjevimi streli poročnik Ljubo Šerčer, skupaj s petimi tovariši. Padel je kot heroj in eden najodločnejših borcev za svobodo in neodvisnost.

Zato so si krajan Tomišlja ta dan izbrali za krajevni praznik, ter ga tokrat slavnostno proslavili v petek, 21. decembra v podružnični šoli v Tomišlju, ki nosi herojevo ime. Slavnostni govornik na proslavi je bil predsednik občinske skupščine Vili Belič. Med drugim je poudaril, da pomeni praznik dragoceno vzpodbudo in oporo, da na tedanji poti vztrajamo. To ima še poseben pomen v tem letu, ko praznujemo 60 let Komunistične partije Jugoslavije in revolucionarnih sindikatov.

»Danes lahko vidimo,« je poudaril, »kako hitro se uresničujejo programi ZKJ s Titom na čelu, ki je poznan vsemu svetu.«

V nadaljevanju programa pa so se predstavili recitatorji domače osnovne šole, ženski pevski zbor KUD Tomišelj pod vodstvom Marjana Jermana in moški pevski

zbor istega društva pod vodstvom Antona Glavana. Posebno pa so prisotne, ki so dvorano napolnili do poslednjega kotička, pozivili mladi tomišeljčani, ko so v gorenjskih narodnih oblačilih zaplesali venček narodnih ob spremljavi harmonike.

Zaslужnejši krajevni aktivisti so prejeli Priznanje osvobodilne fronte slovenskega naroda z bronasto značko.

Podeljevanje teh visokih odličij je prav lahko opravičilo! Kraj se je v zadnjih letih po zaslugi aktivnih krajanov izredno pomaknil proti mestu. Asfaltirali so več krajevnih in drugih cest, tako da letno pridobijo v povprečju kar kilometer asfaltne prevleke. Izvedli so obsežna dela izsuševanja barjanskega zemljišča v različne namene, predvsem pa za zmanjšanje posledic vodne ujme. Obnovili in uredili so električno omrežje, imajo pa tudi krajevni vodovod.

Predvsem pa je pomembno omeniti veliko aktivnost gasilcev. Dva gasilska doma že imajo, tretjega pa prav sedaj gradijo. Kadarovsko so izredno močni, pa tudi tehnično ne zaostajajo celo dosti za profesionalnimi gasilci. Pripravljenost za pomoč v vsakem času se je potrdila tudi v letošnji akciji »Nič nas ne sme presenetiti.«

Na proslavi krajevnega praznika Tomišelj je bilo ob tem še izrečeno, da naj bodo ti uspehi vodilo za nadaljnje razvijanje samouprave v krajevni skupnosti in vzgled ostalim, ki mnogokrat zaradi neuskajenosti akcij opravljajo ista dela mnogo počasneje in težje. In Tomišeljčani bodo vse to še zelo potrebovali, da bodo ob letu dni, na krajevni praznik lahko ponosno naštevati nove, še večje in pomembnejše uspehe.

ANDREJ SELAN

IZ DEJAVNOSTI OO RK BRDO

Prizadevne žene

Bilo je v četrtek, 13. decembra, ko se je v Domu družbenih organizacij na Brdu zbralo preko 70 krajanov. Pa ni bil Občni zbor, niti sestanek, bila je pogostitev namenjena starejšim krajanom Brda.

Skratka, šlo je za prireditve, ki temelji na humanosti in pozornosti, ki pa jo že nekaj let zapored organizira OO RK Brdo. To leto pa je bila udeležba zares presenetljiva in tudi nasploh je bilo tako veselo, da je le prav, da napišemo nekaj tudi o tem, predvsem o požrtvovalnih mamah in ženah, ki tako nesebično vodijo to organizacijo.

Pogovarjala sem se s tovarišico Marijo Domiter, ki je predsednica od maja meseca 1979. Zares se je lepo pogovarjati o stvareh in akcijah, ki imajo svoj rep in svojo glavo, vmes pa cel kup požrtvovalnosti, ki je vredna vse pohvale in se jo da čutiti po celi krajevni skupnosti. Povedala mi je, da imajo na Brdu 987 članov Rdečega križa, od teh jih je stalnih članic 22. se pravi tistih, ki priskočijo na pomoč pri vsaki akciji. To leto so sodelovale pri akciji zbiranja sredstev za izgradnjo letovišča v Pacugu, prav tako pri akci-

ji zbiranja sredstev za Črno goro, pri akciji NNPP, pa nas tudi niso razočarale.

Tik pred novoletnimi prazniki so se spomnili ostarelih krajanov Brda, ki živijo v Domu za ostarele na Bokalcih, obiskale 35 krajanov in a domu in jih presenetile s simboličnimi darili. Predvsem gre za pozornost in znak, da na te ljudi vendarle nismo pozabili. Spomnile so se tudi otrok, ki so bodisi socialno ogroženi, ali pa otroci samohranilcev. Eni izmed družin so namenili celo večjo vsoto, tako da so se vsaj malce opomogli. Odbor RK in socialna komisija, na čelu z Marijo Drolčič reši prenekateri problem v korist prizadetih. Prav tako se zavedajo, da ta simbolična darila situacije žež noč ne bodo spremenila, vredno pa je poudariti, da so tem ljudem na ta način pričarali vsaj malce novoletnega slavlja.

Tudi ob krvodajalski akciji bi imeli kaj za pripomniti. Sicer je bilo na zadnji akciji le 17 krvodajalcev, ker so skoraj vsi organizirani v svojih delovnih organizacijah, morda pa vseeno majhen apel na vse ostale, ki nam se bodo pridružili na naslednji akciji. Skratka, z zadovoljstvom lahko ugotavljamo, da je bilo nekaj vendarle narejenega, ne le povedanega in prediskutiranega. Pa se malce povrnimo tja, kjer smo pričeli. K pogostitvi starejših krajanov namreč! Povabili smo jih 104, prišlo jih je preko 70. Za boljše razpoloženje jim je zapel moški zbor Svoboda-Brdo, malce so jim zaigrali na harmoniko in razpoloženje je bilo kmalu na višku. Nikakor pa ne smemo pozabiti na Marijo Gruden, ali Mrdjanovo mambo, po domače, ki je bila najstarejša krajanka, saj jih ima že 97, pa tudi ponosna je bila najbolj. Na koncu pa še enkrat vso pohvalo našim marljivim ženam in materam, in da bi OO RK na Brdu le še tako delovala tudi v bodoče.

MOJCA SUHADOLC